

Jeg vil gerne spørge helt konkret, hvorfor Rialto er røget ud, og hvorfor man ikke kan vente og lade den ny styrelse beslutte, hvem der skal være med. Er Rialto Teatret som part i sagen blevet hørt, før beslutningen om teatrets udelukkelse af DST blev taget? Hvis Rialto Teatret ikke kan indgå som fuldgældigt medlem af DST-ordningen, kan teatrets nuværende status som åben scene så ikke bevares i lighed med, at Det Ny Teater bibeholdes i ordningen med et huslejetilskud?

Sidst har en aftaleskitse vedrørende den nye DST-ordning været forelagt og er blevet behandlet i de involverede kommunale og amtskommunale kulturudvalg før mødet i september 1998. Det vil sige før aftalen blev indgået.

Og så er der § 14 d, stk. 3: »Styrelsen kan bestemme, at driftstilskud over en vis størrelse hos det enkelte teaterselskab delvis skal kunne tilbageføres til Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab ...«.

Teaterrådet udtaler om dette, at det forekommer dem mærkværdigt, at man etablerer en udviklingsfond, som straks fordeles til de teatre, der er med i ordningen. Herved vil der alene blive tale om en 4-årig budgetudvidelse for et antal af de seks teatre, der foreslås omfattet af DST. Teaterrådet bemærker også, at det forekommer absurd, at man i samme åndedrag udelukker et teater, som i allerhøjeste grad ville være berettiget til at få en stor andel af en sådan udviklingsfond.

Dansk Skuespiller Forbund anbefaler, at man i stedet for at reservere midler til en udviklingspulje sikrer Rialto Teatrets forbliven i ordningen samt fordeler yderligere midler som produktionstilskud til teatrene, subsidiært styrker kapitalindskudspuljen til sikkerhed for de deltagende teatre.

Mit spørgsmål i denne forbindelse går på: Er denne udviklingspulje blevet foreslået af PLS Consult, eller er puljen tænkt som en katastrofefond, der kan være en buffer, der kan søges penge fra, hvis et teater har økonomiske problemer?

Vi mener, det er vigtigt, at de enkelte teatre tilskyndes til at sikre en sund økonomi for sig selv, og en obligatorisk overførsel af dele af overskud fra nogle teatre til dækning af andre teatres risikofyldte satsninger kan have en uheldig signalfærd.

Kulturministeren har annonceret en større undersøgelse af det samlede teaterliv i Danmark. Kan dette forslag ikke afvente denne

annoncerede undersøgelse af teaterlivet i Danmark? Er det ikke vigtigt at få forholdet mellem DST-ordningen og teaterlovens øvrige ordninger med i en teaterlovgivning, især med henblik på de små teatre?

Jeg ser frem til at få svar på disse spørgsmål og i øvrigt til en god og spændende behandling af lovforslaget i udvalget.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Ebbe Kalnæs som lidt forsinket ordfører.

Ebbe Kalnæs (CD):

Da CD's kulturpolitiske ordfører, hr. Peter Duetoft, ikke kan være til stede, skal jeg her redegøre for, hvad der er CD's holdning.

Lovforslaget tager sigte på, at Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab, DST, skal omfatte seks teatre i hovedstadsregionen, som tilsammen skal sikre teaterforestillinger af høj kvalitet, og vi skal op på et højt teaterhåndværksmæssigt niveau og få det ud til et bredt publikum.

Såfremt man vil leve op til den målsætning, er det nødvendigt at styrke styrelsen med teatersagkyndige medlemmer. Derfor hilser CD bestemmelsen om, at styrelsen udvides med tre teatersagkyndige medlemmer meget velkommen. Det har altid været CD's holdning, at den offentlige støtte bør tage udgangspunkt i kvaliteten, og den vurdering må overlades til fagkyndige. Politikere skal ikke optræde som smagsdommere. De skal tage sig af rammerne.

Med lovforslaget er der lagt op til, at der med den nuværende økonomiske ramme ved overgangen til en ny ordning pr. 1. juli 2001 er plads til seks teatre, og at Rialto Teatret, som hidtil har indgået i ordningen, skal udgå. Vi hæfter os ved, at der ikke gives nogen begrundelse herfor. Det fremgår alene, at styrelsen skal ændre udgangspunktet med de seks teatre, dog kræves der enighed mellem tilskudsyderne, såfremt der skal indgå flere teatre i ordningen med tilsvarende øgelse af bevillingen til Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab.

CD mener, at der er en positiv signalfærdi ved, at der inden for ordningen skal afsættes særlige midler til udvikling og nytænkning inden for teaterkunsten samt til kapitaltilskud i de enkelte teaterselskaber. Efter CD's opfattelse er det positivt, at en del af driftsoverskuddet over en vis størrelse hos teatrene i ordningen skal tilbageføres efter styrelsens nærmere beslutning til de særligt afsatte midler til udvikling og nytænkning inden for teaterkunsten.